

Bal Kahrı

– Fulya Codal · 20 Ocak 2012

...

Akıl hocam duyduğu o sözü fısıldadı kulağıma;

'Öyle bir insan ol ki, seni öldürmeye gelen sende dirilsin'

Oraya gittim. Tanınmıyordum. Geç kaldığım hiçbir yerde beni bekleyen kimse yoktu üstelik. Bu yolda dönüş yoktu. Bu yolda dargınlık yoktu. Kendime geliyor ve kendime gidiyordum.

'Yolun başındasın, buraya adım attın ve kalbinin kapılarını ardına kadar açarak bekledin' dedi.

Nasıl acı çektiğimi bilmiyordu. İç hesaplaşmalarımda defalarca kendimi öldürdüğümü ve dirilttiğimi söyleyemedim. Bir gün ona; 'Bekle, bugün hemen gitme ve anlatacaklarımı dinle' dedim. Dakikalarca hıçkıra hıçkıra ağladım. Çaresizliğimi ve eksikliğimi anlattım. 'Sabret' dedi.

Ertesi hafta derinleştikçe beni yerle bir eden sohbete devam ettik. Bir tek cümle dağıtmaya yetti aklımı. Günlerce 'Kalem Suresi'ndeki ayette geçen o sözü mırıldandım;

'Sizin neyiniz var'

'Sizin neyiniz var'

'Sizin neyiniz var'

Habil ile Kabil hala yaşıyordu anlattıklarında. Habil oldum, Kabil oldum. Dilimi ısırardım. Kardeş kardeşe böyle şey yapar mı? Neden devam ediyor bu acayip akıl oyunları! Tutarsızca kazdığımız kuyularda, en az içine attıklarımız kadar biz de tutsak değil miyiz ki, gurursuzca gurur duymak da nesi; vicdansız vicdanımızla!

Ruh bedende bir çocuktan farksızdı. Ruha acı çektirmek günah diye nefsimle dövüşmeyi bıraktım. Nefsimin ergenlikten çıkıp, yetişkinliğe adım attığına emin olunca onu özgürlüğe saldı. Aklım kalbimle ve kalbim aklımın yoldaşlığıyla kararlar almaya başladığında doğru olan yolda yürüdüğüme kanaat getirdim. Bu yolda can çekişmelerin bile kutsal olduğuna ve tarifi mümkünsüz bir haz verdiğine karar verip, ne pahasına olursa olsun vazgeçmemeye kendimi ikna ettim.

Allah'ım; sahip olduğumda beni kibir denizine sürüklemeyecek akıl ırmakları bahşet ruhuma. Hakim olabileceğim kadar güç ve kuvvet ihsan et. İyi ve kötüyü birbirinden ayırabilecek kadar mantık, kayıtsız şartsız sana teslim olmayı sağlayacak kadar inanç, madden arınıp manâya soyunmak için berrak bir kalp ve yalnızca senin rızan için, 'Allah için' seven insanların sevgilerinin en hayırlısını ver. Kudretinden sual olunmaz. Beni sana yakın eyle ki, gözlerim ve kulaklarım görevini boş işlerle geçirmesin ve hakkını verebileyim sahip olduklarımın. Göründüğüm suret ve büründüğüm kimlik birbirinden ayrı tutulmasın.

İhtiyacım olan okyanusun derinliğinde yatan inciler değil, istiridyelerdir. Çünkü inciye inci yapan dışındaki kabuktan ibarettir. Yaralar olmazsa iyileşmenin ne hükmü kalır!

Bal kavanozuna parmağımı daldırdım ve sonra tüm kavanozdaki bala talip oldum. Derdim şimdi zamana yayılan bal tadının hasretiyle beklerken, yüce bir kahırla ödüllendirildiğimdir.

fulya/aralık2011